

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 95

din 03 martie 2011

Prin nota nr. 229/IJ/168/SIJ/62/SIP/4176/ST/2011, Inspekția judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii verificările efectuate, urmare a sesizării din oficiu a Consiliului Superior al Magistraturii, din data de 31 ianuarie 2011, în legătură cu apărarea independenței și imparțialității judecătorilor și procurorilor implicați în instrumentarea și soluționarea cauzei privind pe

Sesizarea din oficiu a avut la bază derularea evenimentelor și a dezbaterilor publice privind cauza aflată pe rolul Tribunalului respectiv Curții de Apel

La data de Ministerul Justiției a propus și solicitat Consiliului Superior al Magistraturii să se sesizeze din oficiu, în temeiul art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și art. 75 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, pentru apărarea reputației și independenței doamnei judecător de la Tribunalul

în raport de declarațiile publice și atacurile verbale formulate împotriva magistratului de către mai multe persoane publice.

Această solicitare s-a înscris în demersul deja inițiat de Consiliul Superior al Magistraturii la data de 31 ianuarie 2011.

Pe de altă parte, la data de 31 ianuarie 2011 a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii solicitarea Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România de efectuare a cercetării prealabile și exercitării acțiunii disciplinare față de procurorul de caz, întrucât măsura procesuală a reținerii dispusă de acesta este una excesivă și nejustificată, prin raportare la cazurile prevăzute de art. 148 Cod de procedură penală.

O solicitare similară a Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România a fost remisă Consiliului Superior al Magistraturii spre competență soluționare, de către Comisia pentru Cercetarea Abuzurilor Corupției și pentru Petiții din cadrul Parlamentului României - Camera Deputaților.

Văzând verificările efectuate de către Inspekția judiciară, care au vizat declarațiile publice ale unor politicieni, în conținutul cărora s-au făcut referiri critice, pornind de la instrumentarea și soluționarea cauzei privind pe

Plenul apreciază că aceste declarații sunt incompatibile cu independența justiției.

În acest sens, Plenul reține faptul că declarațiile au fost determinate de luarea măsurii reținerii și apoi a arestării preventive pe o durată de 29 de zile față de de către procurorii Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial și de către doamna judecător de la Tribunalul

Referindu-se la această cauză, aflată pe rolul instanțelor la momentul când au fost făcute afirmațiile publice, unii politicieni și-au extrapolat nemulțumirile, acuzând, în general, procurorii și judecătorii de obediență politică, lipsă de moralitate, comportament abuziv, fiind totodată făcute presiuni asupra acestora prin afirmații de genul „Să știe cei din justiție care își permit să facă jocuri, că vor trebui să plătească”.

Astfel, în cadrul dezbaterilor publice s-a afirmat că, „în cazul s-a acționat la ordinul politic al președintelui Traian Băsescu și al șefului Direcției Naționale Anticorupție, Daniel Morar.”

S-a mai afirmat că modalitatea de escortare și însoțire a persoanei private de libertate, prin aplicarea mijloacelor de imobilizare, respectiv a cătușelor, reprezintă un „cerc mediativ”.

În legătură cu judecătorul care a judecat propunerea de arestare preventivă, s-a afirmat că „este aceeași judecătoare care dă toate arestările la Direcția Națională Anticorupție”, insinuându-se că ar exista o „filieră în justiție”, anume acei judecători care ar admite propunerile de arestare formulate de Direcția Națională Anticorupție, iar doamna judecător ar fi funcționat anterior numirii în această funcție ca și procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

În acest sens, în cadrul unei emisiuni televizate, președintele Comisiei Juridice din Senat a precizat că „... Direcția Națională Anticorupție are o judecătoare preferată cu care lucrează la Tribunalul _____”, iar procurorii Direcției Naționale Anticorupție în mod special l-au adus pe inculpat a doua zi după luarea măsurii reținerii, la ora 17:30, astfel încât cererea de arestare preventivă să fie judecată „fix când judecător de serviciu era o anume doamnă cu care tradițional lucrează D.N.A.-ul. Dacă ar fi adus dosarul, cererea de arestare preventivă înainte de ora 16:00, ar fi avut loc o tragere la sorți.”

Articole denigratoare la adresa Direcției Naționale Anticorupție și a judecătorului _____ au fost prezentate în ziarul local _____ ediția _____ acestea fiind intitulate „Doamnei judecătoare _____”, cu toată scârba de care sunt capabil” și „Curtea de Apel a pus capăt mârșăviei orchestrate de Direcției Naționale Anticorupție”.

De asemenea, în diferite articole de presă au fost făcute comentarii critice cu privire la motivarea hotărârii Tribunalului Argeș, prin care a fost dispusă măsura arestării preventive pe o durată de 29 de zile, fiind analizate argumentele de fapt și de drept ce au format convingerea judecătorului investit cu soluționarea cauzei.

Referitor la aceste dezbateri publice, Uniunea Națională a Judecătorilor din România a exprimat un punct de vedere, în sensul condamnării unor astfel de manifestări contrare principiului independenței justiției și opunerii față de astfel de încercări de intimidare. Totodată, Uniunea Națională a Judecătorilor din România a solicitat public clasei politice respectarea independenței justiției și a principiilor ce stau la baza unei democrații.

Cu privire la situația de fapt, în urma verificărilor efectuate au rezultat următoarele:

La data de _____, în dosarul _____ al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial _____ s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul _____

La aceeași dată, prin ordonanța _____ a fost luată măsura reținerii față de inculpatul _____ pentru o durată de 24 de ore, _____ ora _____ până la data _____ inclusiv.

La data de _____ a fost întocmit referatul cu propunere de luare a măsurii arestării preventive față de inculpatul Nicolescu Constantin pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni:

- folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, cu consecințe deosebit de grave prevăzută de art. 18¹ alin. (1) și (3) din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) Cod penal;

- fals intelectual și uz de fals în legătură directă cu infracțiunea împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene anterior menționată, săvârșită în scopul de a ascunde comiterea sau în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune prevăzută de art. 289 și art. 291 Cod penal raportat la art. 17 lit. (c) din Legea nr. 78/2000 în legătură directă cu infracțiunea prevăzută de art. 18¹ alin. (1) și (3) din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) Cod penal;

- luare de mită în formă continuată prevăzută de art. 254 alin. (2) Cod penal raportat la art. 5 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) Cod penal;

- instigare la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în scopul obținerii pentru altul a unui avantaj patrimonial prevăzută de art. 25 Cod penal raportat la art. 248 Cod penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 toate cu aplicarea art. 33 lit. (a) Cod penal.

Dosarul cauzei, conținând _____ împreună cu un exemplar al referatului privind propunerea de arestare preventivă a inculpatului, au fost înaintate _____ la data de _____

Din fișa ECRIS a dosarului _____ și raportul furnizat de aplicația informatică cu privire la înregistrarea cauzei pe rolul Tribunalului _____ rezultă că, introducerea datelor în sistem și crearea citativului au fost realizate la ora 10¹⁰ din _____ dosarul având ca obiect propunerea de arestare preventivă a inculpatului _____ întocmită de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Serviciul Teritorial Pitești al Direcției Naționale Anticorupție în dosarul _____, fiind repartizat automat completului configurat cu indicativul „Complet arestări - urgent”, cu termen de judecată la data de _____ prezidat, conform planificării, de către doamna judecătoreasă _____.

Din acest punct de vedere, se reține că, potrivit dispozițiilor art. 95 alin. (4) și (8) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor, în cadrul Secției Penale a Tribunalului _____ pentru soluționarea cauzelor urgente în materie penală, constituirea completelor de judecată și planificarea acestora în ședințele de judecată sunt realizate semestrial de către președintele de secție, cu avizul Colegiului de conducere al instanței.

Astfel, în sistemul informatic ECRIS, este configurat pentru fiecare zi a săptămânii un complet de judecată cu indicativul „Complet urgent”, în compunerea nominală a acestuia fiind desemnați să participe, prin rotație, conform planificării, toți cei 7 judecători din cadrul Secției Penale, cu mențiunea că, la întocmirea planificării zilnice a serviciului de permanență, se ține seama și de participarea judecătorilor la ședințele de judecată din cursul săptămânii respective.

Pentru anul curent, având în vedere preconizatele modificări ale configurării completelor de judecată, ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, prin hotărârile _____ și _____ Colegiul de conducere al instanței a stabilit ca, pentru primul trimestru al anului 2011, atât constituirea și compunerea nominală a completelor de judecată cât și planificarea ședințelor și a serviciului de permanență să fie realizate pentru perioade de câte două luni, urmând a fi adecvate modificărilor intervenite în competența materială a tribunalului.

Potrivit planificării aferente lunii ianuarie 2011, avizată de Colegiul de conducere prin Hotărârea _____ în ziua de _____ serviciul de permanență pentru

soluționarea cauzelor urgente era asigurat de către doamna judecător
, de subliniat în acest sens fiind și faptul că, planificarea vizează întreaga zi
calendaristică, între orele 0 – 24 și nu este întocmită distinct în raport de programul de
lucru al instanței, cum în mod nereal s-a afirmat în declarațiile publice.

Dezbaterile cauzei au avut loc, așa cum rezultă din înregistrarea ședinței de
judecată, în intervalul orar cuprins între orele 13⁵² - 17¹³, iar după deliberare, hotărârea a
fost pronunțată la ora 18⁵⁵.

Prin încheierea de ședință _____ pronunțată în dosarul _____
_____, instanța de fond a respins cererea de constatare a nulității absolute a
propunerii de arestare preventivă formulată de inculpat prin apărător, a admis
propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -
Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial _____ și, pe cale de consecință a
dispus arestarea preventivă a inculpatului _____ pentru o perioadă de 29
zile, începând cu data de _____ și până la data _____, inclusiv.

Împotriva acestei încheieri a declarat recurs inculpatul _____, _____ cale
de atac care a fost soluționată de Secția Penală a Curții de Apel _____ prin încheierea de
ședință nr. _____

Prin hotărârea anterior menționată, instanța de control judiciar a admis recursul
declarat de inculpatul _____ împotriva încheierii _____
pronunțată de Tribunalul _____ a casat în parte încheierea atacată și rejudecând cauza, a
respins propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția
Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial _____ de arestare preventivă a inculpatului
_____ a dispus punerea de îndată în libertate a acestuia de sub puterea
mandatului de arestare preventivă nr. _____ din _____ emis de Tribunalul _____

În baza dispozițiilor art. 149¹ alin. (12) Cod procedură penală cu referire la art. 146
alin. (11¹) Cod procedură penală, a dispus luarea, față de inculpat, a măsurii obligării de a
nu părăsi țara, prevăzută de art. 145¹ Cod procedură penală, pe o durată de 30 de zile,
începând cu data de _____, până la data de _____

Pe durata măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, s-a dispus

conformarea inculpatului obligațiilor prevăzute de art. 145¹ alin. (2) cu referire la art. 145 alin.(1¹) și alin.(1²), după cum urmează:

- să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;

- să se prezinte la Poliția Municipiului _____, desemnată cu supravegherea sa, conform programului de supraveghere sau ori de câte ori este chemat;

- să nu își schimbe locuința fără încuviințarea organului judiciar care a dispus măsura;

- să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nicio categorie de arme;

- să nu se apropie de persoanele care sunt cercetate în această cauză, martori, experți și să nu comunice cu aceștia direct sau indirect.

În baza art. 145¹ alin.(2) Cod procedură penală raportat la art. 145 alin. (3) Cod procedură penală, s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor încălcării cu rea-credință a măsurii aplicate și a obligațiilor stabilite, situație în care măsura obligării de a nu părăsi țara va fi înlocuită cu măsura arestării preventive, în condițiile prevăzute de lege.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale încheierii recurate.

În ceea ce privește activitatea procurorilor Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial _____ în raport de afirmațiile publice făcute cu privire la faptul că aceștia au formulat propunerea de arestare preventivă în ziua în care a fost luată măsura reținerii, respectiv după orele 17⁰⁰, tocmai în ideea ca aceasta să fie judecată de doamna judecător _____ verificările au evidențiat următoarele:

Așa cum s-a menționat anterior, propunerea de arestare preventivă a fost formulată de procurori la data de _____ și nu la data de _____ când a fost luată măsura reținerii față de inculpatul _____

De asemenea, legat de implicarea politicianului în actul de justiție și de crearea unui „circ mediatic” de către procurorii Direcției Naționale Anticorupție, s-au făcut referiri la punerea cătușelor inculpatului _____

În legătură cu acest aspect, trebuie menționat faptul că Hotărârea Guvernului nr. 1897/2006 din 21 decembrie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii

nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, în art. 101 reglementează escortarea și însoțirea persoanelor private de libertate.

Potrivit acestor dispoziții legale „Deplasarea în exteriorul locului de deținere a persoanelor private de libertate, la organele judiciare, spitale, precum și transferarea la un alt loc de deținere se realizează în mijloace de transport special amenajate, separat de alte categorii de persoane, acestora aplicându-li-se mijloace de imobilizare, în cazuri justificate, prin decizie a directorului unității”.

Competența de a escorta și însoți persoanele private de libertate revine lucrătorilor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

Pe cale de consecință, răspunderea pentru o eventuală nerespectare a dispozițiilor legale menționate anterior, nu revine procurorilor.

La data de _____, propunerea de luare a măsurii arestării preventive a fost înregistrată la Tribunalul _____ la ora 10¹⁰ și, așa cum s-a precizat, repartizarea și stabilirea completului de judecată investit cu soluționarea cauzei au fost realizate cu respectarea dispozițiilor regulamentare, compunerea nominală a completului de judecată fiind în deplină concordanță cu planificarea serviciului de permanență al judecătorilor, întocmită pentru ziua de _____

Referitor la afirmațiile privind soluționarea cauzelor având ca obiect propunerile de arestare preventivă formulate de Direcția Națională Anticorupție, de către același judecător, respectiv doamna judecător _____, din evidențele instanței a rezultat că, în cursul anului 2010, instituția menționată a sesizat Tribunalul _____ cu 7 propuneri de luare sau prelungire a acestei măsuri preventive, sesizări care au constituit obiectul dosarelor înregistrate pe rolul instanței sub nr. _____ nr. _____ nr. _____ și respectiv nr. _____

Totodată, verificările au relevat faptul că, în toate aceste cauze, soluționarea propunerilor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor regulamentare de către judecătorii planificați să asigure serviciul de permanență din ziua înregistrării sesizării, inclusiv în cazul celor două dosare soluționate de către judecătorul _____

- dosarele _____ și nr. _____, celelalte cauze enumerate au fost soluționate de judecătorii _____ - dosarele nr. _____ și _____ - dosarul nr. _____ și _____ - dosarul nr. _____

Pe cale de consecință, se constată că nu se confirmă supozițiile privind „predilecția” manifestată de Direcția Națională Anticorupție de a sesiza instanța cu propunerile de arestare preventivă, doar în situațiile în care serviciul de permanență este asigurat de către un anumit judecător.

În acest sens, este de subliniat și faptul că, pentru a elimina orice suspiciune de acest gen, din luna octombrie 2010, instanța comunică parchetului și direcțiilor specializate doar lista cu grefierii de ședință planificați pentru serviciul de permanență.

De asemenea, datele privind cariera profesională a doamnei judecător _____ făcute publice prin comunicatul Consiliului Superior al Magistraturii din _____, infirmă speculațiile referitoare la evoluția profesională a judecătorului menționat (http://www.csm1909.ro/csm/linkuri/28_01_2011_38638_ro.doc).

Cu privire la aspectele ce au făcut obiectul dezbaterilor publice referitoare la activitatea judecătorilor și procurorilor, Plenul apreciază că analiza argumentelor de fapt și de drept, precum și interpretarea dispozițiilor legale incidente în cauza menționată în cuprinsul notei, aflată pe rolul Tribunalului _____, nu pot face obiect al analizei sau verificărilor Inspecției Judiciare, prin cadrul normativ existent, art. 42 și 43 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii și art. 46 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind exclusă orice posibilitate de a se interveni în activitatea nemijlocită de îndeplinire a justiției.

Prin urmare, constituind aspecte de conținut al unei hotărâri judecătorești, raționamentul logico-juridic și analiza conformității conținutului hotărârii la care se face referire în cuprinsul notei, cu dispozițiile procedurale incidente, precum și aprecierea asupra coerenței argumentelor de fapt și de drept expuse în conținutul unei hotărâri judecătorești constituie aspecte susceptibil a fi analizate în cadrul activității reglementate

prin dispozițiile Regulamentului privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr.676/2007 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Referitor la solicitarea Uniunii Consiliilor Județene din România cu privire la cercetarea prealabilă a procurorului de caz, Plenul apreciază că Inspecția Judiciară, conform competențelor stabilite de art.44 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr.326/24.08.2005, a Consiliului Superior al Magistraturii, nu poate face verificări cu privire la legalitatea măsurii reținerii luată de procuror, față de inculpatul _____, orice apreciere făcută de Inspecția Judiciară cu privire la legalitatea și temeinicia actelor și măsurilor procesuale dispuse de procuror, în cursul urmăririi penale reprezentând o încălcare a principiului independenței acestuia, statuat prin dispozițiile art.64 alin.(2) din Legea nr.304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dar și a dispozițiilor care guvernează desfășurarea procesului penal, înscrise în Codul de procedură penală.

În ceea ce privește solicitarea ministrului justiției de apărarea a reputației profesionale a judecătorei _____, Plenul reține că, potrivit prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, apărarea reputației profesionale a magistraților se realizează de către Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea judecătorului sau procurorului a cărui reputație a fost atacată, or, în situația de față, doamna judecător _____ nu s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cu o cerere formulată în acest sens.

Plenul apreciază însă, că sunt incidente dispozițiile art.1 și 30 din Legea nr.317/2004, precum și art.75 din Legea nr.303/2004, ambele republicate, cu modificările și completările ulterioare, și ca atare Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate sa de garant al independenței justiției poate analiza cererea Ministrului Justiției din perspectiva atingerii aduse independenței justiției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel,

prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

De asemenea, dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție nu poate fi exercitat cu încălcarea principiului independenței judecătorului și supunerii lui numai legii, astfel cum este statuat prin dispozițiile art. 124 din Constituție și art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Principiul separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească – este consacrat în mod expres prin articolul 1 alin. (4) din Constituția României.

Potrivit acestui principiu, în cadrul ansamblului sistematizat al autorităților statale, în contextul căruia funcțiile, prerogativele și competențele sunt delimitate clar prin normele constituționale, raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, prevăzut de art. 123 din Constituție.

Puterea judecătorească trebuie să fie independentă, ceea ce implică existența unor anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a se crea astfel, condiții obiective de manifestare a independenței și imparțialității magistraților.

Conform prevederilor pct. 1 și 2 din Principiile de Bază ale Independenței Justiției (adoptate la al 7 - lea Congres al Organizației Națiunilor Unite - 26.08-06.09.1985, Milano, și aprobate prin rezoluțiile Adunării Generale 40/32 din 29 noiembrie 1985 și 40/146 din 13 decembrie 1985): 1. „Independența justiției trebuie să fie garantată de către stat și prevăzută în Constituție sau în legislația națională. Este datoria tuturor instituțiilor, guvernamentale și a celorlalte, să respecte și să supravegheze independența justiției.

2. Magistrații vor decide asupra chestiunilor aduse în fața lor în mod imparțial, pe baza analizei faptelor și în acord cu legea, fără nici o restricție și fără a fi obiectul influențelor, incitărilor, presiunilor, amenințărilor sau intervențiilor neobișnuite, directe sau indirecte, indiferent din partea cui ar veni sau pentru ce motiv.”

Prin urmare, într-un stat de drept, nimeni și cu atât mai mult un reprezentant al

uneia din celelalte două puteri, nu are dreptul să extrapoleze nemulțumirile referitoare la instrumentarea unei anumite cauze, asupra întregului sistem judiciar.

În caz contrar, persoana care face aceste afirmații aduce inevitabil, atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, cu consecința afectării prestigiului justiției și implicit a independenței și reputației magistraților.

Elocvente în acest sens, sunt prevederile art. 18 din Recomandarea CM/Rec (2010) 12 a Comitetului Miniștrilor din cadrul Consiliului Europei către statele membre cu privire la independența, eficiența și responsabilitățile judecătorilor (adoptată de Comitetul Miniștrilor în 17 Noiembrie 2010), prin care se statuează că, în cazul în care „... comentează deciziile judecătorești, executivul și legislativul trebuie să evite criticile care ar submina independența puterii judecătorești sau ar slăbi încrederea publicului în justiție. De asemenea, acestea ar trebui să evite acțiuni ce pot pune sub semnul întrebării intenția lor de a respecta deciziile judecătorilor, altele decât cele prin care își manifesta intenția lor de a formula o cale de atac”.

În ceea ce privește activitatea de urmărire penală, sunt de menționat prevederile Convenției de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților, adoptată la Congresul VIII al O.N.U. la pct. 4 prevede că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

În Recomandarea (2000) 19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 06 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, la pct. 11 din capitolul „Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă ” se prevede că „statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura că procurorii publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenție nejustificată sau expunere la responsabilitatea civilă, penală sau de alt tip”.

Plenul apreciază că prin afirmațiile făcute în cadrul diferitelor dezbateri publice, politicienii au depășit limitele admisibile ale discursului public politic, așa cum sunt protejate de dispozițiile articolului 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră libertatea de exprimare.

Dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în afacerea „Braford contra Danemarcei” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior celui de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”.

În cauza „Pager și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

În raport de conținutul declarațiilor publice expuse, se constată că, deși nereale și lipsite de orice suport obiectiv, afirmațiile deosebit de virulente, inclusiv cele referitoare la modalitatea de a accede în funcția de judecător a doamnei [] la lipsa sa de independență și de profesionalism, sunt de natură să influențeze, în mod negativ, opinia publică cu privire la integritatea magistratului în cauză și să-l discrediteze.

Prin comentariile negative referitoare la modalitatea de instrumentare și soluționare a cauzei, precum și prin culpabilizarea, în spațiul public a judecătorilor și procurorilor, s-a produs o încălcare a principiului separației și echilibrului puterilor în stat, cu consecința scăderii încrederii cetățenilor în sistemul judiciar și, implicit, a scăderii prestigiului procurorilor și a afectării independenței acestora.

Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială capacitatea profesională, integritatea și imparțialitatea procurorilor și judecătorilor. În aceste condiții, Plenul apreciază că prin declarații de genul celor analizate se aduce atingere independenței, prestigiului și credibilității justiției.

Față de cele expuse, având în vedere dispozițiile art. 133 alin. (1) din Constituția României, art. 1 și 30 din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 75 din Legea nr. 303/2004

privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 4 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobată prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, modificat și completat, prin vot direct, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Apărarea, din oficiu, a prestigiului justiției și independenței sistemului judiciar, urmare afirmațiilor făcute de către politicieni în cadrul diferitelor dezbateri publice, generate de modalitatea de instrumentare și soluționare a cauzei privind pe

Art.2 - Emiterea unui comunicat de presă de către Biroul de Informare Publică și Relații cu Mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în sensul concluziilor notei Inspecției Judiciare.

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare și Biroului de Informare Publică și Relații cu Mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 03 martie 2011

Președinte,

Judecător Nicolae Horațiu DUMBRAVĂ

